

νάπτωξιν βιομηχανιών των τούς δασμούς μέχρις ου αύται ανεπτύχθησαν, ηνδρώθησαν όποτε και κατήργησαν τούς δασμούς. Με άλλα λόγια είναι οι όπαδοί της απομονώσεως και της αυταρκειας.

Τό επιχείρημα τούτο είναι ιστορικώς όρθόν, διότι πράγματι εν πολλοίς αι βιομηχανικώς ανεπτυγμένα νυν Χώραι, κυρίως ούτω αντιμετώπισαν εις τό παρελθόν την οικονομικήν των ανάπτυξιν.

»Η οικονομική απομόνωσις και η συνεπεία ταύτης προσπάθεια δημιουργίας αυταρκειας, άπετέλει τόν βασικόν παράγοντα παραγωγής των οικονομικών των.

»Σήμερον όμως τά οικονομικά τείχη πίπτουν τό εν μετά τό άλλο και διά της δημιουργίας διά των Ένώσεων των ευρύτερων οικονομικών χώρων, τολμάται η καθολική και μερική λύσις του οικονομικού προβλήματος εντός του ευρύτερου αυτού οικονομικού χώρου.

»Σήμερον ζώμεν εις εποχήν επαναστατικήν και δι' αυτό ιστορικην μη έχουσαν ίσως προηγούμενον εις την ιστορίαν της άνθρωπότητος.

»Η συνεπεία της τεχνικής επαναστάσεως εις τά μέσα της παραγωγής, άφανταστος μέχρι πρό όλιγων άκόμη έτών πρόοδος εις την παραγωγήν, ώδήγησεν ώστε μία μόνον επιχειρηματική μονάς να δύναται να παράγη και να διακινή προϊόντα τά όποια να καλύπτουν την κατανάλωσιν όχι μόνον μιας χώρας όσον πλουσίας και αν είναι και όσας ανάγκας και αν έχει, αλλά πολλών συγχρόνων Κρατών.

»Πρός τόν σκοπόν δε τούτον επιβάλλει εις αυτάς η ανάγκη της επιβιώσεώς των εις τόν άπεραντον οικονομικόν ανταγωνισμόν, τόν πλήρη εκσυγχρονισμόν των, την μεγέθυνσιν των, την τελειαν επιχειρηματικών οργάνωσιν, ίνα αντικειμενικώς διά της μειώσεως του κόστους των παραγομένων αγαθών επιτυγχάνουν την διάθεσιν των.

»Τούτο όμως τελεί εν αναλογία με τό μέγεθος της παραγωγικής μονάδος, του βαθμού της ειδικεύσεως και κυρίως και πρωτίστως της ευρύτητος της αγοράς.

«Πώς είναι δυνατόν να αντιδράση υπό τό φώς των νεωτέρων αυτών προσπαθειών μία επιχειρήσις έσωτερική όταν άπευθύνεται εις την μικράν αγοράν των 9.000.000 κατοίκων της Χώρας μας; Ο μόν εκσυγχρονισμός και η μεγέθυνσις της είναι αδύνατος, η δε διάθεσις των περισσευόντων αγαθών πέραν των όρίων της εθνικής οικονομίας όμοίως λόγω του προστατευτικού τείχους των δασμών θα είναι αδύνατος, η δε δι' ανταλλαγών τοιαύτη λίαν περιορισμένη.

»Αποτελεσμα αι επιχειρήσεις αυται ό-

δηγούμεναι εις την ύποαπασχόλησιν καταλήγουν εις τόν οικονομικόν μαρασμόν και την εξαφάνισιν των. Τό επιχείρημα λοιπόν τούτο να λύσωμεν τούτέστιν «τό καλπάζον» οικονομικόν πρόβλημα, διά του οικονομικού «παρελθοντισμού» δέν νομίζω ότι χρειάζεται μεγαλυτέραν ανάπτυξιν προς άπόρριψίν του, διότι πιστεύω ότι σήμερα οι πάντες έχομεν καταλάβει όξύτερα και καλύτερα από κάθε άλλη φορά πως κανείς, άτομα, ομάδα, λαός, έθνη, δέν μπορεί να ζήση και ν' αναπτυχθῆ με την απομόνωσιν και την αυταρκειαν.

»Η δευτέρα αντίρρησις η όποια υπεστήριζεν όμοίως την μη σύνδεσιν της Χώρας μας με την Ε.Ο.Κ. στηρίζεται εις συναίσθημα φόβου.

»Υπεστήριζε τόν κίνδυνον κατορθώσεως της υποαναπτύκτου οικονομίας μας εκ των μονοπωλίων των προηγούμενων οικονομικώς χωρών συνεπεία της συνδέσεως.

»Αλλά και η γνώμη αύτη είναι μακράν των σημερινών οικονομικών δεδομένων τά όποια άνέτρεψαν πλήρως τάς δοξασίας του παρελθόντος. Η σύγχρονος οικονομική θεωρία και πρακτική εις τό σκληρόν άξίωμα «ό θάνατός σου, η ζωή μου» έδωσε νέον αντικειμενικώς προσδιορισμένον περιχρόνον μενον διά τό «η ζωή σου, η ζωή μου». Η μετατροπή δε τούτου έγινετο όχι εκ λόγων πολιτικής, κοινωνικής, η άλλης τι- νός σκοπιμότητος αλλά εκ οικονομικής ανάγκης.

»Τά μαζικώς παραγόμενα αγαθά μιας επιχειρήσεως εθνικής, συγχρονισμένης κ.λ.π. συνεπεία της τεραστίας τεχνικής προόδου πρέπει ν' αγοράσθουν από τούς πολιτας άλλων εθνών των όποιων η «άγοραστική ικανότης» είναι σε άπόλυτη σχέση με την ευημερία της χώρας που παράγει τ' αγαθά. Αποτελεί σχέσιν, αιτίου και αιτιατού. Παράγο διά να πωλήσω εις δυναμένους ν' αγοράσουν και όχι εις υποαναπτύκτους μη έχοντας αγοραστικήν ικανότητα. Έξ αυτού και τό συμφέρον των παραγοουσών των άλλων και η απάντησις εις τό έξεταζόμενον πρόβλημα. Αυτός είναι ο λόγος διά τόν όποιον αντικατεστάθη πλήρως μετεπολεμικώς η άποικιακή πολιτική διά της συγχρόνου πολιτικής της αναπτύξεως των υποαναπτύκτων χωρών και έπομένως της αυξήσεως της καταναλώσεώς των.

»Εις τούτο δύναται να στηριχθῆ και η οικονομική βάση των δογμάτων, Τρούμαν, Μάρσαλ κ.λ.π.

»Είναι σήμερα παραδεδειγμένον ότι η δημιουργία των ευρύτερων οικονομικών χώρων δέν επεβλήθη προς εκμετάλλευσιν των οικονομικώς άσθενεστέρον υπό των οικο-